

løgtingsvalið '90

Veljið javnaðarflokkkin!

Teir lovaðu skattalætta — okur fingi hægri skatt.

Teir lovaðu arbeiði til allar hendur — okur fingi arbeiðsloysi.

Teir lovaðu framhaldandi vælferð — men vælferðin varð bumbað í skeljasor til eitt støði, sum mest minnir um 50-árin.

Á einum av veljarafundunum til seinasta val visti eg á, at trongar tíðir stóðu fyri durum og at tað tí var neyðugt, at tað var javnaðarflokkurin, sum kom at standa fyri landsins leiðslu, tí bert á henda hátt kundu tær skerjingar, sum okur vistu vóru neyðugar at fremja, gjøgnumfardar á ein slikan hátt, at tær ikki einans raktu tann vanliga løntakaran. Fólkaplokkurin og sambandsflokkkin kendu

okur, so haðani kundi ein vænta sær alt, men at tjóðveldisflokkurin skuldi fara at standa á oda fyri knokkroytingini av føroyska løntakaranum, tað vildi eingin trúð.

Tí frá at vera ein flokkur, sum segði seg verja løntakaran og fiskimannin, er hetta vordin ein flokkur, sum nú í tvey ár hevur gingið hond í hond við ringasta afturhaldinum í Føroya søgu við tí endamáli at tæna áhugamálinum hjá teimum fáu.

Tjóðveldisflokkurin hevur verið við til at skapt eitt samfelag, har bert ein partur av fólkinum skal bera byrðarnar, meðan onnur sleppa undan. Eitt slikt samfelag gerst fyrr ella seinni eitt sjúkt samfelag.

Eg veit væl, at javn-

aðarflokkurin hevur sitið í landsins stýri í eitt áramál, men leggið tykkum í geyma, at hann hevur ongantíð verið nóg sterkur í tinginum til at gjøgnumført lógir á ein slikan hátt, at ikki heykarnir — væl hjálptir av borgarligum politikarum — hava funnið hol í hesum vælmeintu lógum og skipanum, soleiðis at teir sluppu undan, meðan ábyrgdin varð lögð á vanliga fólkið.

Tað sigur seg sjálvt, at eitt samfelag, sum hevur eitt vinnuliv, har ein partur hevur ta hugsjón, at heldur enn at gjalda skatt, investerar hetta í virksemi, sum ein frammanundan veit ikki er nóg gott figgjarligt grundarlag undir, er eitt sjúkt samfelag.

Og tað er m.a. henda

sorgarsøgan, føroyska tjóðin í dag upplivir og bløðir fyri, nevniliga, at tær investeringar, ið framdar vóru, bert við skattaspekulatiónum fyri eyga nú í dag standa og rilla. Og summar eru longu farnar og stongdar, og rokningin send vanliga føroyska skattgjaldaranum, soleiðis at tá ið tú fær tina vikulen, mánaðarløn ella avrokning frá skipinum, so eru millum 50 og 60 prosent, ja, heilt upp í 70% tikin í skatti, og pengarnir nýttir at gjalda skuld hjá nökrum privatum fyrítøkum.

Harafturat hava nógvar av hesum óproduktivu og ikki útflutningsfremjandi fyrítøkum økt uttanlandsskuldina so nóg, at ráðarumið og møguleikarnir hjá øðrum útflutnings-

fremjandi og sunnum vinnulivi á altjóða peningamarknaðinum eru so skerdir, at tað nærur ikki finnst loysnir fyri at gera vanligar og neyðugar umfiggingar.

Ein av høvuðsuppgávunum hjá javnaðarflokkinum í eini komandi samgongu verður at skipa so fyri, at skattalætti verður veittur lóg- og miðalinn-tøkunum.

At tvungna uppsparingin verður avtíkin.

Og okur suðringar standa saman sum ein maður um, at bergholgerðin til Sumbiar verður gjøgnumförd sum ætlað, og at sjúkrahúsútyggingin verður ikki steðgað fyrr enn ekkóid — bergmálið — frá seinasta harnarsslagnum hevur ljóðað millum fjøllini kring

Valevni Javnaðarfloksins

Marner Lisberg

Suðuroy

Trongsvágs fjørð.
Veljið javnaðarflokkinn.

Marner Lisberg

Jákup Lindenskov, løgtingsmaður:

Fólkapensjónin

- Javnaðarflokkurin gjøgnumfördi í 1988 at pensjonistar kundu tjena 50.000 krónur skattafrítt aftur at pensjónini. Hetta hevur sitandi samgonga tikið av og istaðin hevur hon givið múgvandi pensjonistum skattalætta - ein svárur missur hjá vanligum pensjonistum.

Tá javnaðarflokkurin tók við landsins leiðslu í 1959, var fólkapensjónarmálið og fremjan av eini nýggjari umfatandi sosiallóggevu stórstu málini at fáa floyst.

Vit fingi lógina um fólkapensjón, størsti sosiali bati í okkara tíð.

Í 1988 fingi vit lógfest, at fólkapensjonistur afturat síni pensjón kundi vinna 50 túsund krónur, uttan at skula skatta av hesum vinningi.

Men nú sitandi samgonga hevur tikið av hesa lóg. Pensjonistar skulu nú gjalda skatt av øllum teir tjena út yvir pensjónina.

Istaðin verður sjálv pensjónin skattafrí.

Hetta gevur pensjonistum, sum hava stóra inntøku aftur at pensjónini ein vinning (upp á 12 - 15.000 krónur) meðan vanligur pensjon-

Valevni Javnaðarfloksins

Jákup Lindenskov

Suðurstreymoy

istur fær nakrar fáar hundrað krónur í lætta.

Hetta er ein fyrimunur fyri tey mest múgvandi, og tað kann ikki vera rimuligt.

Missurin av rættinum at tjena 50 túsund krónur, uttan at skatta, er svárur missur hjá vanligum pensjonistum, teimum sum lítlan vinning hava afturat pensjónini.

J. Lindenskov

Dagligt breyð ikki yvirnýtsla

Tað kann eingin meining verða í, at sama dag sum ein fær at vita at húsinini eru farin á tvang, fært tú at vita, at tú eigur pening á eini ella aðrari konti osrakað av bundnu uppsparingini, sigur hann.

At spara kann vera so nóg, men ongin meining kann verða í, at sama dag sum tú fært at vita, at húsin eru seld á tvingssilslu, tí tú ikki kláraði tinar skyldur. Sama dag fær tú at vita, at tú eigur pening á konto í einum ella øðrurn peningastovni, tí at tað almenna hevur álagt tær, ella við lóg stjeler ein part av tíni hartvunnu inntøku sum bundna inntøku.

Hetta vóru nøkur av orðunum, sum Jón Ingi Eidesgaard, valevni javnaðarflokksins segði á valfundinum á Strøndum herfyri. Mne hann hevði meir uppá hjartað.

SKATTUR

-Skattur er eitt evni, sum fólk dagliga tosa um. Tey flestu eru á einum máli um, at skattatrystið á

Valevni Javnaðarfloksins

Jón Ingi Eidesgaard

Eysturoy

lág og meðalinntøkurnar er alt ov høgt, segði hann.

~Øll sum hava havt inntøkur frá 110-350.000 krónur kenna hvussu tað er aat fáa útbetalt. 70 oyru í skatt og 30 oyru eftir at liva fyri av hvørjari krónu, segði hann.

HØGT LÖNTU FYRIMUNIR

-Tá vit so vita, at tey sum tjena yvir 500.000 bert gjalda 53 oyru í skatt og eiga 47 oyru eftir at liva fyri, má ein og hvør siggja, at her má broyting koma í. Tað kann ikki verða soleiðis, at tey sum vinna mest rinda minni í skatt enn miðal ella laginntøkurnar.